

Zich bezig houden met verpakkingen wanneer 24 uren per dag niet eens volstaan om de zaak te runnen, lijkt niet echt evident. De wet wil het nochtans zo. Niemand kan hiervan afwijken. Het komt er dus op aan de wettelijke voorschriften na te leven zonder te veel tijd te verspillen.

– Johan Debière

Talrijke ondernemingen zijn hiervan niet op de hoogte, maar het niet naleven van de geldende regels inzake verpakkingafval kan voor heel wat problemen zorgen. Een onderneming, verantwoordelijk voor de verpakking (lees ook de tekst in het kadertje: "Welk type verpakker bent u?") die de regelgeving op het beheer van het verpakkingafval niet naleeft binnen de toegestane termijnen, kan in theorie een administratie boete oplopen van 500 euro per ton niet binnen

de gestelde termijn gevaloriseerd verpakkingafval en 1.000 euro per ton niet binnen de termijn gerecycleerd verpakkingafval. Een eerste luik dat reeds "pijn kan doen".

18.500 EURO BOETE

De Interregionale Verpakkingcommissie (IVCIE) illustreert dit met een (fictief) voorbeeld van een verpakkingverantwoordelijke, die 20,5 ton huishoudelijke verpakkingen op de markt heeft gebracht. Stel nu dat niet binnen werd gerecycleerd of gevaloriseerd,

WELK TYPE VERPAKKER BENT U?

ER BESTAAT DRIE TYPES VERPAKKINGSVERANTWOORDELIJKEN:

TYPE A

Elk bedrijf dat producten heeft laten verpakken in België of ze zelf heeft verpakt met het oog of naar aanleiding van het op de Belgische markt brengen ervan, is verpakkingverantwoordelijke type A. Dit type bedrijf heeft meestal aankoopfacturen van verpakkingmateriaal in de boekhouding.

TYPE B

In het geval dat de producten die in België op de markt zijn gebracht, niet in België werden verpakt, is elk bedrijf dat de verpakte producten heeft laten invoeren of die ze zelf heeft ingevoerd en die deze goederen niet zelf ontpakt of verbruikt, verpakkingverantwoordelijke type B. Dit type bedrijf heeft meestal aankoopfacturen van buitenlandse goederen in de boekhouding.

TYPE C

Voor wat betreft verpakkingafval van bedrijfsmatige oorsprong van producten die niet vallen onder A of B, is elk bedrijf dat de verpakte producten op het Belgisch grondgebied ontpakt of verbruikt en die daardoor verantwoordelijk wordt geacht voor het verpakkingafval dat ontstaat, verpakkingverantwoordelijke type C. Dit is bijvoorbeeld een bedrijf dat verpakte grondstoffen invoert om zelf te verbruiken of een bedrijf dat in loonarbeid producten uitpakt wanneer deze goederen rechtstreeks afkomstig zijn uit het buitenland of wanneer de opdrachtgever voor het ontpakken een buitenlands bedrijf is. De verpakkingverantwoordelijke van Valipac preciseert hierbij dat dit slechts geldt voor verpakkingen van producten die op de Belgische markt worden gebracht of in België worden ontpakt. Bovendien is er per verpakking slechts één verpakkingverantwoordelijke. Tot slot, kan een onderneming tevens gelijktijdig aan meerdere definities van verpakkingverantwoordelijke beantwoorden.

dan wordt aan de verpakkingsverantwoordelijke een boete opgelegd, als volgt berekend: wettelijk opgelegd recyclagevolume (80% van 20,5 ton of 16,4 ton) en valorisatie (10% van 20,5 ton of 2,05 ton). "In dit geval zal de administratieve boete aldus 17 x 1.000 euro + 3 x 500 euro, of een totaal van 18.500 euro, bedragen", legt het IVCIE uit. Waarom niet 16,4 ton x 1.000 euro en 2,05 ton x 500 euro? Omdat iedere begonnen ton volledig wordt aangerekend. Op het einde van de rit kan de boete dus behoorlijk pijn doen, zeker voor kmo's die te maken hebben met grote volumes verpakkingsafval.

EEN PENAAL LUIK DAT WEINIG WORDT TOEGEPAST, MAAR WEL PIJN KAN DOEN

In het ergste geval kan aan de verpakkingsverantwoordelijke, die de verplichtingen m.b.t. het algemeen preventieakkoord niet naleeft, een gevangenisstraf van 8 dagen tot

band met de informatieplicht kan op haar beurt bestraft worden met een gevangenisstraf van 8 dagen tot een maand en/of een geldboete van 100 tot 5.000 euro. Tenslotte kan iedere persoon die, op welke wijze ook, vrijwillig de naleving van en de controle op het samenwerkingsakkoord belemmert of hiertoe een poging onderneemt, gesanctioneerd worden met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en/of een boete van 100 tot 1.000.000 euro.

ER IS DE STOK, MAAR OOK DE WORTEL...

Met dergelijke hoge potentiële boeten in het achterhoofd, is het niet moeilijk te begrijpen dat er talrijke vrijbuiters rondlopen, ondernemingen die beslissen het te doen zonder Fost Plus en/of Valipac. Behalve de vrees voor een sanctie, zijn er nog andere elementen die ertoe kunnen aanzetten het beheer van verpakkingsafval uit te besteden. Zo bevordert Valipac het recycleren door het toekennen van premies aan zijn leden. Om hiervan te genieten, "volstaat" het om correct te sorteren op de hiertoe door het organisme aangewezen plaatsen. Ook andere elementen lijken in overweging te moeten worden genomen om het respect voor de regels inzake industrieel verpakkingsafval door de Belgische ondernemingen te verklaren. Het imago speelt daarbij een belangrijke rol, zeker nu een meerderheid van de bevolking overtuigd is van het belang van recyclage en respect voor de grondstoffen. Maar er is ook het belang van de goede werking van de onderneming. Verpakkingen laten rondslingeren op de werkvloer, in plaats van ze onmiddellijk naar de hiertoe bestemde container te

Het verbaast ons misschien, maar door te sorteren in de onderneming daalt de kans op een val van een werknemer

2 maanden worden opgelegd en/of een boete van 500 tot 5.000 euro. Leeft hij de terugnameplicht niet na, dan riskeert hij een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en/of een boete van 1.000 tot ... 2.000.000 euro. Iedere tekortkoming in ver-

MOETEN WE BANG ZIJN VOOR DE SANCTIES VAN HET IVCIE?

We herinneren ons dat enkele jaren geleden het organisme VALIPAC zijn communicatie richtte op de mogelijke sancties voor de overtreders. Merkwaaardig genoeg, is deze wijze van communiceren thans uit de campagnes verdwenen. Zowel bij Fost Plus als bij Valipac merken we voortaan positief gerichte campagnes. Betekent dit dan dat we het risico op een sanctie mogen vergeten? Zeker niet. Marc Adams, directeur van de Interregionale verpakkingscommissie: "Tot op heden werd geen enkele strafrechtelijke procedure ingeleid. Typisch, het penale luik wordt pas geactiveerd in geval van recidive (...) Administratie boetes zijn bovendien veel doeltreffender want veel sneller uitvoerbaar." Zeer goed, waar wat met het beperkt aantal personeelsleden om overtredingen vast te stellen en proces-verbaal op te stellen, ter beschikking van het IVCIE? Marc Adams lijkt zich vrij goed aan te passen aan dit tekort aan personeelsmiddelen. Bij iedere actie worden zo'n twintig tot veertig overtreders opgespoord. Ondernemingen in overtreding kunnen gewoonlijk ook rekenen op een gematigde houding van de Commissie. Marc Adams: "Indien deze ondernemingen ons voorstel om aan het probleem tegemoet te komen, aanvaardden, kunnen ze de administratieve sancties ontlopen (...) Bovendien, daar we uit een lange crisisperiode komen, hebben we oor voor de moeilijkheden die zich voordoen. We moeten het midden houden tussen de toepassing van de wet op het beheer van verpakkingsafval en de economische realiteit die talrijke bedrijven treft. "Een richting die vooral wordt opengelaten wanneer de overtreder "te goeder trouw" is. Marc Adams: "Bepaalde ondernemingen denken dat ze in orde zijn, gewoon omdat ze hun verpakkingsafval laten inzamelen en verwerken." En zij die klaarblijkelijk de wet kennen, doch er alles aan doen om ze te omzeilen teneinde aan de heffing te ontsnappen, ondanks de uitdrukkelijke voorschriften van het IVCIE? "Zij zullen dan de nodige administratieve boetes opgelegd krijgen, welke wij in voorkomend geval met alle beschikbare rechtsmiddelen zullen invorderen", besluit directeur Marc Adams.

www.ivcie.be

verwijzen, kan niet alleen het productieproces hinderen, maar kan tevens het risico op een arbeidsongeval verhogen. Het verbaast ons misschien, maar door te sorteren in de onderneming daalt de kans op een val van een werknemer.

www.fostplus.be
www.valipac.be